

Welkom in dit huis.

Mag je er vrede en veiligheid vinden.

Jij en de mensen die je lief zijn.

Is je levensweg op een ander spoor gebracht.

Werd je zo onverwacht kwetsbaar.

Je kracht hopen we ook te zien en te waarderen.

Wie je ten diepste bent, wat je vanuit je innerlijk zijn uitstraalt.

Mag het ook ons aanraken.

(Marinus Van Den Berg)

Visie op wonen en leven

Voor onze visie op leven en samenwonen laten we ons inspireren door de herstelgerichte benadering, die reeds goed gekend is binnen de geestelijke gezondheidszorg.

Met 'herstel' bedoelen we niet 'genezing'. Herstel betekent eerder een manier weten te vinden om de dagelijkse uitdagingen aan te gaan en (weer) zin te vinden in het leven, ondanks beperkingen. Het biedt hoop, zonder afbreuk te doen aan het lijden van mensen, geeft ruimte aan verlieservaringen en rouw. Het zet in op **veerkracht** en **eigen regie**, en stelt tegelijk de **relationele dimensie** van ons mens-zijn centraal. Het hersteldenken herinnert er ons aan dat we allemaal bewoner, hulpverlener, jong of oud, kwetsbare wezens zijn...

In de ouderenzorg betekent dit dat we de bewoners ondersteunen in hun zoeken naar het omgaan met beperkingen door het ouder worden. Zo kunnen bewoners naar aanleiding van bepaalde gebeurtenissen worden geconfronteerd met een verlies aan toekomstdromen. Naar een woonzorgcentrum gaan is een heel ingrijpende gebeurtenis. Hierdoor dient de bewoner aan het eigen leven een nieuwe betekenis te geven. In deze **zoektocht** willen we hen mee begeleiden. We streven ernaar de bewoner de ruimte en het perspectief te bieden om zijn eigen leven in te richten, volgens zijn eigen wensen, passend bij wie hij is en wil zijn. Zodat een hoopvol en voldoening gevend leven weer mogelijk wordt. Dit alles rekening houdend met de realiteit van het samenleven met andere bewoners.

We doen dit door in te zetten op het verderzetten en hervinden van **zinvolle relaties** en **verbinding met anderen**, het ervaren van betekenis en het weer kunnen opnemen van de verschillende rollen die iedere mens wil hebben in het leven.

Fundamenteel is dat onze medewerkers **relationeel zorg** verlenen. Dit betekent dat medewerkers zich laten raken door hun bewoners, dat ze proberen echte verbinding te maken met hen. Het **levensverhaal** helpt om de persoon zo goed mogelijk te leren kennen. We willen samen met de bewoner en de naasten het levensverhaal van de bewoner leren kennen en er deelgenoot van worden.

We proberen ook op moeilijke momenten zo gewoon mogelijk aanwezig te zijn voor de bewoner. Wij zien de **bewoner, naaste en medewerker als gelijkwaardige** mensen die elkaar op dat moment ontmoeten in hun eigen rol, ieder met zijn specifieke kennis en ervaring.

We streven naar goede **samenspraak** tussen bewoner, naasten en medewerkers. Als medewerkers zijn we er ons van bewust dat bewoners niet op onze werkplek wonen, maar dat wij werken in hun thuisomgeving. De naasten van de bewoners verhuizen mee naar deze "thuis".

Voor veel van de bewoners is het moeilijker geworden om uit te drukken wat zij willen en hoe ze het graag hebben. De naasten kennen de bewoner en kunnen samen met ons meezoeken naar wat de noden en de behoeftes van de bewoners zijn. We gaan voortdurend op zoek naar het juiste evenwicht tussen **autonomie** en **geborgenheid**. Dit betekent dat we op zoek gaan naar wat de bewoner wenst en nodig heeft en tegelijkertijd houden we rekening met hun kwetsbaarheid en geven we bescherming waar nodig.

We willen onze werking zo organiseren dat deze zo goed mogelijk aansluit bij de wensen en noden van de bewoner en dit elke dag opnieuw. Alle medewerkers voelen zich hier **samen verantwoordelijk** voor. We engageren ons om onze visie op wonen en leven te evalueren.

Samen zorgen we ervoor dat de bewoners zich **welkom** en geliefd voelen en dat dit huis hun nieuwe thuis mag zijn.